

קונטרס
כדת של תורה
אודות תיקון הניקור

ח"א

פסק שיצא ממרן הגאון הצדיק
מוה"ר רבי רפאל בלום שליט"א
גאב"ד קאשוי יצ"ו

ח"ב

הכחשה או הודאה

גילוי הדברים כהווייתם מהצד הב' שלחלק ולפלוג יצאו

יו"ל ע"י

וועד לכבוד הוראת התורה וחכמיה

נדפס פה ברוקלין יע"א
אדר ה'תשמ"ג

תוכן הקונטרס

עמוד

הצעה מוקדמת ה

חלק א'

- א. הוראה ואזהרה לאפרושי מאיסורא ממרן גאב"ד
קאשוי שליט"א ח
- ב. מכתב מפורט המבאר את כל חלקי הענין, יסוד ההוראה,
והפרסום בשער בת רכים ט
- ג. סדר ההשתלשלות — ספור מה שאירע מעשי"ת מאז יום
הבירור של הברש-בחלבים, ופרסום ההוראה, ופרטי השיחה
שבין הרב שליט"א עם הרב דקהלת סיגעט-סאטמר
(שרשמנוה בדיוק רב כפי שחקרנו ודרשנו היטב) ועד
חזמ"ס תשמ"ג לפ"ק י

חלק ב'

- א. פראטעקל מהחלטת אסיפה ב"התאחדות" —
א' תמוז תשמ"ג כב
- ב. פרטי-כל מהאסיפה ב"התאחדות" — כ"ה תשרי תשמ"ג
הנסמן בכ"א בשם דאק' אמענט² כג
- ג. מסקנות האסיפה פח
- ד. שיחת הרב דקהלת סיגעט-סאטמר — חזמ"ס תשמ"ג
הנסמן בכ"א בשם דאק' אמענט¹ צח
- ה. מראה מקום למעיינים קיח
- ו. קצת הערות קמג
- ז. סוף דבר קמח

הצעה מוקדמת

לדאבונינו — ובלית ברירה מחמת חומר הענין — נאלצנו להזקק לפרסום ברבים, מה שבכל לב היינו רוצים להמנע מכגון דא. כל קורא בצדק, ישווה הדברים זה לעומת זה ואם יזכה יבחין ויבין הדברים לאשורם, ומחמת שרצוננו, שכל אחד ישפוט בשיקול דעת עצמי, נימנענו — בדרך כלל להוסיף הערות ותגובות על אתר, בהעתקת מהלך וענייני האסיפה, ושיחת חוה"מ"ס אע"פ שהיה הרבה להעיר. בהתאמת הדברים זה לזה, ובמה שמסתתר מאחוריהם, בלשונות המסולסלות ומגומגמות ונפחדות.

רשמנו מספרים כדי לסמן על ידם ולהדגיש את הנחוץ לעיון; ובחלקם פרשנו בציונים במדור בפני עצמו. ובתקוה שכל בר דעת יבין, ויסיק המסקנות הנכונות, בעזרה"י.

חלק מהחומר המובא בקונטרס נפוץ ומפורסם לרבים, ע"י טעיפ"ס וכיוצא בזה, ראינו לקבצם למקום אחד, וגם להשלים החסר בהם, מפני שרצוננו בהשתלדות למנוע אי-הבנה, הבא מפרסום קטעים.

כמו"כ מצאנו לחובה להוסיף גם סדרן של דברים, כדי לפקוח עינים, במה שהטעות מצויה, שמחמת חסרון ידיעתם בעניינים, משתבשת הרגשתם הצודקת. ונעתיר לסייעתא דשמיא שיהא לתועלת לכל מבקש אמת, כ"ר.

אין הקונטרסים מיועדים לשם התווכחות, כי אין בזמנינו תועלת בוויכוחים, כמו שאמרי חכו"ל ואין תוכחה (וכידוע מה שאמר בזה רבנו בעל "ויואל משה" ז"ל, בפ' נשא תשכ"ז), כי בעזרה"ר, רוב העולם נשתעבדו בכל לבם ומציאותם בכלל לפארטייען, ואינם רוצים לשמוע שום ראי' וקוֹכחה.

ובאמת פנייתנו להללו, אנא מכם סורו נא מעל קונטרסינו, כי לא עבורכם נעשה, כי לא נעשה להגברת ההתנצחות והקנתור, שמילאו חללי עולמנו. וכמובן שאינו מיועד גם לכל השמחים בחלקם לשתוק על כל המתרחש, שמקיימים מצות "תגורו", בכל ישותם, ושמחים בחלקם לשתוק על כל המתרחש. ובוודאי שאינו מיועד לכל אלו, אשר הנם שבעי

רצון בכל המצב של היפך יהדות והיפך נימוס הזה, שום עולם מושהל וירוד, ל"עולם" ייחשב בעיניהם.

אלא הדברים מיועדים ליחידים הפזורים בכל קצוות, שעלי-ידי הפרסום לרבים, יימצא להמבקשים ודורשים — אלו היחידים הכואבים — אשר מחפשים להתדבר איש אל רעהו, שיישארו יהודים בני חורין בדעתם ומחשבתם.

ומגמתינו היא רק לגלות מה שכחות עצומים התקוממו לכסות ולהעלים מכלם. המה שהם מתארים את העובדות והמציאות (בתמונה) אחרת ממה שהיא באמת, וזה כל עמלם כל הימים לגנוב הדעת ע"י הפראפעגאנדע החזקה שיש בידם, עם תוארי כבוד וכינויים. ואם יניחו את המצב ככה, וישימו יד לפה, ולא ישתדלו לברר מה שניתן לבאר, הרי ייעשק את הידיעה האמיתית בכל יסודי היהדות מכל ישראל ח"ו. ומעשי דחלב יוכיח.

אנו מוכרחים להדגיש, שבאמת לא התבטאנו, בנוגע לעניינים, וכלפי אנשים, במדה שהיתה ראויה מצד תביעת האמת והצדק, והסיבות מובנות. ועוד יגיעו ימים ויקויים בנו עתירתנו ופתחנו פה למיחלים לך במהרה בימינו כ"ר.

הוראה ואזהרה לאפרושי מאיסורא ממרן גאב"ד קאשוי שליט"א

RABBI RAFAEL BLUM
165 HAINES ROAD #2
BEDFORD HILLS, N. Y. 10507
(914) 666-6800

רפאל בלום
ראב"ד דק"ק קאשוי יע"א
בעדפארד היללס, ניו יארק יע"א

ב"ה, יום י"ג מדות של רחמים תשמ"ג לפ"ק פ' האזינו

שלו' וברכה לכבוד כל תלמידיי החביבים העיי
אחדשייה אודות שנשאלתי כמה פעמים, מענין בשר בהמה שיש
מערערים, שאין החלב מנוקר כראוי.
הנה כפי שראיתי בעצמי, בשבוע זו, במעמד מנקרים מומחים,
נתברר כי בעו"ה, שהבשר שקנו בשבועות אלו, מחנויות המוחזקים
להיות טובים ומהודרים, אינם מנוקרים כראוי, שנשאר עליהם חלב
דאורייתא, וגם מחלק האחוריים הי' שם עם החלב שלהם, בדברים
שאינו תלוי במנהג או מחלוקת כלל ואסור מן התורה לכו"ע. על כן
אבקש שלא לאכול שום בשר בהמה, כלל וכלל לא, עד שיתוקן הכל
בשלימות בעייה, עפ"י דתוה"ק.
הי' הטוב ישלח לנו ברכונו להוושע בגמח"ט בתוכ"י ושנת גאולה
וישועה א"ס.

ולדאי בעה"ח
הק' רפאל בלום

סדר ההשתלשלות

[א]

אחר שעברו כמה שנים, בהשתדלויות בדבר גדירת פרצות ומכשולי "ניקור הבשר" בנויארק, ועסקו בזה עם כל הנוגעים והמכשירים ועם הרבנים שבידם לתקן. וגם ע"י הבי"ד של העדה בירושלים, ועוד מאמצים רבים, מחשובים באמריקה ומא"י, שדברו כמה פעמים עם הרב דק' סיגעט-סאטמער, שהפנה אותם לדייני הקי'.

וביחוד עסקו הרבה עם הרב שעסק מסביב לזה מטעם התאחדות, ואתו עמדו כל הזמן בקשר מתמיד, ושתפו אותו הרבה בידיעת המצב ופרטיות המכשולות.

גם פנו אליו בשעתו שיראו הבשר הנקנה בחנויות לרבנים, ונמנע מפני עז דרישתו שלא התאימה להחלטת העסקנים לרצון הסודיות בשמות אנשים וכו'.

במשך כל הזמן עמד הרב מקאשוי שליט"א עם רבנים ועסקנים, לטכס עצה לתיקון הפרוץ — על אף שלא ראה בעיניו את מכשולי החלב. ובעשיית הובא לראשונה לפני הרב מקאשוי הרבה חתיכות בשר עם החלבים שעליהן, בנוכחות הרבה מנקרים, רבנים ומורי הוראה ות"ח וראשי ישיבות (בקיבוץ של כמאה איש) ושמעו גם את העדים קוני הבשר, ואת המומחים המיוחד בדבר (נכון שהי' מנקרים זקנים שנים מאונגארן וכמו"כ משאר מדינות — עם קבלה).

ובמעמד זה נתברר להרב מקאשוי חומר המציאות והחלטת דעת תורה כדת מה לעשות, ומיד החליט שאסור להשהות אפי' שעה אחת, והוציא אזהרתו הידועה מיום י"ג מדות תשמ"ג לפ"ק. שבענוותו היתירה כתבה רק לתלמידיו, בפרטיות, וגם ציוה לא להדביקו בבית מדרשו.

עלינו לציין במיוחד — שלפני פרסום זה, התקשר הרב מקאשוי עם הרב אברהם לייטנער שליט"א, והודיעו במרירות מה שראוי עיניו. ואין לו מנוס רק לפרסם אזהרה לאפרושי מאיסורא. מכתב הזה אם כי נשלח בצנעא כנ"ל, היכתה גלים ונתפשטה חיש בכל אפסים. וכל יראי ה' עם המון ארץ רבה, ניחתו לקול אזהרת צדיק. ולא קם רוח באיש לערער אחרי הוראת גדול המקובל לרבים ביראה וחכמה.

[ב]

עד שבש"ק שובה בא הדיין דק' סאטמאר (וומ"ב) בליווי בע"ב א', והרב ביקש שרצונו לדבר עם הדיין ביחידות, ושאל הדיין אודות המכתב אזהרה

כדת של תורה

י

מיום י"ג מדות (יום ה' העבר) בדבר הניקור, ושבאיטליו סאטמאר הקצב הוא טוב בניקור ויש עוד כמה פיינע אידן בזה שם.

ואמר לו הרב, אינני נכנס בדברים אודות שמות פרטיים של אטלזים, רק באופן כללי ברור לי — כמו שברור ששבת היום בעולם — שמצוי הכשלת הרבים בחלבים אסורים אליבא דכו"ע.

ושאל הדיין על הסיבה שלא כינס אסיפה מרבנים לזה.

והשיב לו, שכבר עשו כמה אסיפות בדבר הניקור ולא יצא כלום, וראיתי שהוא עולם הפקר, שגם כשרבנים באים לאסיפה ומחליטים וחותרים. יתכן שבעלי האפיס מפרסמים הנוסח כרצונם גם על מה שהרבנים לא חתמו. (ולפעמים גם מה שדייקו שלא ייכתב — כפי שהי').

וגם בנכתב ונחתם ונתפרסם — באים הבעלי בתים השליטים ומפרסמים כרצונם החלטה אחרת למעשה כחזרה וההחלטה והחתימות — ללא חתמות רבנים כלל.

והזכיר לו לדוגמא את האסיפה אודות ח"ב הצלה, שהיתה ביום ח' אייר בבית הרב מדעברעצין — גם אודות הנוראות מענין חוקי סדום והציונים קאטש וסאלאראזש ומריעהם, והחלטת הרבנים וחתימתי אחרי האסיפה בבית הר"ב דק' ווינא בחודש אדר, שאחרי כמה חדשים כשהגיע לקיים את ההחלטה למעשה, פרסמו השליטים חזרה בשם עצמם כבעלי הקהילות — במקום הרבנים.

ולכן לא נראה שום אופן, או לישיב בדד וידום, או לצאת יחידי, ועשה פשר דבר לעורר רק לתלמידים, שחיובם רמיא עלי ושבידו להפרישם. ומעכשיו בידכם להתאסף לבדכם, לתקן או לפרסם יאכלו ענוים וישבעו. וכן אמר לו הרב מקאשוי בשיחה זו, על סבלו רבות בשנים עוד בחיי מרן זי"ע, ושהי' לו צרות ויסורין הרבה, מבעלי האפיס דאז של התאחדות, והוכרח להשתדל כמה פעמים יחידי, אך בגי' שנים האחרונות בחשבו שנסתנה המצב בזה לטובה, ובפרט שמאז פטירת מרן זי"ע — האחריות רובצת יותר על כל אחד חשב שאפשר יהי' לעסוק יחד. וכן עשה עד הנה. ואחרי ראות הקלקולים שנעשים ובפרט בשנה האחרונה, לא מצא עצה אחרת אלא כני"ל.

[ג]

ובמוצאי שבת שובה הני"ל טילפן הרב דק' סיגעט-סאטמאר להגה"ק הרב מקאשוי אודות מכתב האזהרה הני"ל.

בשאלה: היתכן שפרסם הרב מקאשוי איסור על הבשר ללא דין ודברים?
תשובה: אחרי התעוררות והשתדלות זמן כה רב וממושך ללא תיקון, נשלח המכתב באופן צנוע ופרטי לתלמידים, שהם בוודאי ישמעו בקולו, ועבורם לא נראה שום היתר, למנוע זאת מאתם לאפרושי מאיסורא.

כדת של תורה

שואל: בחרי אף כ"ז נעשה בכוונה להבאיש ריח סאטמאר?

תשובה: כדרכו במענה רך – איך מצאו בי כזאת, והיעלה על הדעת לפגוע ביהודים יראים ושלמים, והלא בכוונה לא הוזכר שום שם אטלזי בפרטיות, רק על המציאות הכללית, יצאנו לעורר, שיש מכשולות רבות ונוראות, ועד שיתוקן הענין, אי"א לסמוך על שום מקולין.

שואל: מאן יימר!

תשובה: אני ראיתי בעצמי את הבשר עם החלבים.

שואל: בענין העדות על מקום קנייתם?

תשובה: שע"ז יש אנשים נאמנים כמאה שקיבלו עדותם – לא קרובים

וכו'.

שואל: דורש ממנו שאותם האנשים שהראו הבשר להרב מקאשוי המנקרים והעדים וקוני הבשר, יבאו תיכף ומיד, להראות לו הבשר הבלתי מנוקר – שנקנה מחמשי-עשרה החנויות – ולהוכיח לו את כל.

תשובה: שיברר מה ואיך אפשר לסדר בזה – ואכן אחרי שהות קצרה, השיב הרב מקאשוי בטעלפאן שהדבר הוא מן הנמנעות – והסיבות מובנות, כי הבשר המדובר נמצא מחוץ לעיר, ומובן שנקפא באופן שא"א שיהי נמוח להכינם לבוקר עיו"כ וכ"ש לאותו לילה.

ובדבר הבאת העדים, הקונים והידענים, הם לא יכולים לבוא מפני המורא והפחד, כמובן.

שואל: מה יש לפחד וממי הם מפחדים, ממי יש לפחד באמעריקא?

תשובה: והרב מקאשוי הסביר שוב על קושי הדברים, וגם הטעים שכבר הי' מעשה וכך נהג הגאון רבי שלמה קלוגער ז"ל ושכן נפסק בסי' טוב טעם ודעת.

[ואכן אחרי חקירה ודרישה אצל רבים מהעדים והמנקרים והשאר (יותר מעשה מהעדים, לא הי' אף אחד – אף מכאלו שאינם ידועים לפחדנים – שיסכים לבוא בעד כל חללי דעלמא כי זה הענין של מסי"נ, ואף אם לא לאתרו, לאחר שעה, רק באפשר אם יבורר להם שיוכלו למסור הדברים לפני בי"ד שיקבלו האחריות המלאה לסודיות

– וכשעמד על דעתו אמר לו הרב מקאשוי, שישתדל שלמחר בעיו"כ יבואו אליו הבקיאים היטב בכל הענין, לברר לו את כל ונוכחת.

שואל: הלא הבירור על אתר נחוצה, מפני שמחר בעיו"כ (יום א') יהי שחיטה גדולה, לצורך יו"ט וצריכים לדעת מה לעשות?

תשובה: שלא ישחטו הפעם.

שואל: מה, אי אפשר לעכב השחיטה?

תשובה: בלשון של רוגזא ותמ"י – אי"כ מה רצונו, שישחטו ויאכלו כמו שאכלו כשלושים שנה, ואתם מסלקים בזה את כל אחריות ממני, כי טענתי

כדת של תורה

ברורה, שנתברר לי עתה, שהניקור לא טוב ובאריכות הזמנים חלו רפיונות והזנחות, ואיך תרצו לאכול עכשיו, אחר שאין מציאות להראות תיכף את הבשר, ומדי ספק בוודאי לא יצאו, והדבר המחויב לכה"פ — מספק — למנוע השחיטה הזאת לעת עתה [והוסיף הרב מקאשוי לומר לו, הלא לעיוכ"פ לא צריכים בשר כי לא אוכלים בשר בהמה — וכששאל לו — על מוצאי יוהכ"פ — ענה לו שלא "יזיק" כלום כשיסתפקו בבשר עוף].

[ד]

ואח"כ קרא גם הרב מאדווערע בשליחות הרב דק' סיגעט־סאטמאר בטעלפאן ללחוץ יותר בהשתדלות שיבואו עוד במוצאי ש"ק (עם הבשר), ואחר שהבין הקושיים הכרוכים בזה כנ"ל — שעם כל ההתאמצות הכי גדולה, הלואי שיוכלו להכין את זאת עד הבוקר, כפי המדובר מקודם — ומסר הדברים לשולחו — התקשר שוב בטעלפאן.

ולאחר שהמשלח לא הרף מללחוץ, הוסבר להשליח בפרטיות — כי לו היה אפשר להרחיב הדיבור, ונוכח לדעת שאם באמת מתכוונים לביורר ראוי ונכון, אין ערב יו"כ בכלל זמן גרמא להגיע לתכלית הנרצה, בישוב הדעת, ובכלל לא נתקבל על הדעת ולא הובן מה התכלית מלחץ הבהלה הזאת מתוך הנסיון של ההתנהגות וההתייחסות מהעבר, ואזי הוחלט עמו שביום ג' (למחרת יוהכ"פ) יתאספו לדון בדבר, ובמפורש ירד מעל המחשבה, ונתבטל מה שדובר מקודם על הפגישה בערב יום כיפורים.

מלבד שההתאמצות המבוהלת היתה סכנה להרב מקאשוי וחולשתו אז כידוע, ללא הכרעת פשר דבר המהירות, מהחפזון המוזר, והי" הרב מקאשוי כמסתפק וחושש, וההתחשבות והזהירות ומתינות ויישוב הדעת נחוצה, ולא ליכנס בפתאומיות, עד שיבורר הצעדים הנכונים שאמנם מובילים לתיקון

וכמובן שעל ידי הצעת ההסכם וההחלטה עם השליח לאסיפת הדיון ליום ג' מחרת יוהכ"פ, וירד בזה כל המדובר לערב יוהכ"פ — נשאר הנכונה שעד אז יודיעו שלפחות מוטל הדבר בספק, וימנעו לעי"ע מלאכול עד שיתברר לכל בעליל.

במוצאי יו"כ באו והודיעו הנתפרסם, מה שהוכרז ביוהכ"פ לפני תפילת מוסף ובפני הס"ת שהבשר מאיטליו סאטמאר הוא כשר, ומותר לאכול הבשר.

א"א לתאר איך נבהל הרב מקאשוי ונשתומם בשמעו שמועה זו, ממש כאילו נפל עליו קורה רח"ל, כי אחר כ"כ דין ודברים שהי נראה לו, כי רוצים בביורר האמת ולהצטרף להשתדלות התיקון וכזאת יעשה, אהה. והמסקנה הפשוטה היתה מובנת, שאם כה פשוט וברור להם שהכל מותר מה עוד יש לו לברר.

ובזה גם נתחזק חשש של החפזון המובא לעיל, ועוד נוסף על קושי, שאדם עשוי לאחזוקי דבריו, ולכן רחוק הדבר מתועלת, כמובן.

[1]

למחרת יוהכ"פ פנה הרב מאדווערע בהצעה — שאע"פ שהכריזו בסאטמאר — מ"מ אולי יש מקום לקיים את המדובר ליום ג' — והשיב לו הרב כנ"ל.

ומחמת שמכל השיחה עם הרב דק' סיגעט־סאטמאר, היה המשמעות ברורה, שמסביב לקהילתו דיונו, במילא לא הי' כל נפק"מ אליבא דאמת, אחרי ההכרזה המוחלטת.

ביום א' ערב חג הסוכות, שלח הרב מקאשוי את מכתבו הארוך והמפורט אל הרב דק' סיגעט־סאטמאר בתקווה להעמידו על האמת והנכון כפי שהן. בליל א' דחוה"מ"ס קרא הרב מקאשוי להרב דק' סיגעט־סאטמאר לפייסו ולשמוע חו"ד על המכתב ולדבר בענין התיקון, הרב לא בא לטעלפאן שלח ה' משה פרידמאן (המשמש בתור גבאי אצל הרב דק' סיגעט־סאטמאר) להרב מקאשוי והעזי לדבר בחוצפה נוראה. (קבענו הדבר לספר לדראון, וללמד לקח על חומר ושפלות מצבנו בעוה"ר).

בחוה"מ"ס נפוצה השיחה בפי כל, שהרב דק' סיגעט־סאטמאר מתכוון לקבץ הרבים, ולדבר לפניהם, כפי שדובר.

ומחמת הרצון למנוע חיה"ש, נשלחו אליו כמה אנשים חשובים לדבר אל לבו על כך.

ובעוה"ר יצא מה שיצא, ירחמנו ה' ויגדור פרצותינו במהרה דיין, ונושע כ"י"ר.

RABBI RAFAEL BLUM

165 HAINES ROAD #2

BEDFORD HILLS, N. Y. 10507

(914) 666-6800

רפאל בלום

ראב"ד דק"ק קאשוויע"א

בעדפארד הילס, ניו יארק יע"א

ב"ה. יום ה', בין עשור לחמשה עשר לס' שם יזבחו זבחי צדק תשמ"ג

אחדשה"ט ההכרח יאלצני לבא בכתובים אף בימים שאין הבלבר יוצא בקולמסו מטירדות מצוה של ימים הקדושים, כי נוגע לדברים העומדים ברומו של עולם. ומטעם זה אבקש סליחה ממעכ"ת על הטריחי אתכם באריכות דברים אשר אך לא למותר הנה.

הנה כל השנים שעלי"ט מעת שאני דר באמעריקא מנעתי עצמי כמעט כגדר שלא להתערב בפרטי עניני כשרות והכשרים מכמה טעמים, ואף בג' שנים ומחצה שעלי"ט באו לאזני שמועות מחרידות ומכאיבות במצב הניקור כל יום מוסיף על חבירו עד שהגיע לכך ע"י סיבות מן השמים שבעשי"ת העלי"ט הביאו לפני בשר שקנו מחנויות המוחזקים ליותר טובים והראו בעליל לכל רואה כי המכשולות עצומות בהם, גלוי לכל כי בעוה"ר אחב"י החרדים לדבר ה' מדקדקים במצות ונשמרים מכל חשש כל דהו של איסור דרבנן ובפרט במאכלות אסורות, קהילות הקדושות ביותר שנשארו לנו לפליטה, נכשלים ללא יודעים באכילת חלב גמור דאורייתא שאיסורו בכרת רח"ל. מובן שלא יכולתי להתאפק עוד כי יראתי מגודל האחריות של מי שיש בידו למחות וכו' ובפרט בעון נורא כזה ואמרתי לא עת לחשות ותיכף שלחתי מכתב לתלמידי הי"ו שהגיע אצלם ביום ערש"ק שובה שהודעתי להם בקוצר אמרים שיש מכשולות בניקור הבשר ולכן אין לאכול שום בשר בהמה עד שיתוקן הדבר על נכון.

בש"ק אחה"צ בא אלי הג' הדיין דסאטמאר שליט"א בשם הגאון הצדיק דסאטמאר שליט"א לשאול אודות המכתב הנ"ל והגדתי לו האמת כאשר הוא כי נוכחתי לדעת שהקצבים מכשילים את הרבים בחלבים אסורים אליבע דכו"ע, ואף בדאורייתא. במוצש"ק ליל עיה"כ קרא הגה"צ דסאטמאר בטעלפאן שהוא דורש ממני שאותם אנשים שהראו לי הבשר יראו גם לו תומ"י בחצי הלילה שיראה בעצמו מה מצאו. מאחר שזה הי' מן הנמנע אמרתי לו שאשתדל למחר לשלוח אליו שלוחים הבקיאים בכל הענין היטב לבאר לו את כל ונוכחתי וה' מרוצה בדבר ואמר כי רוצה שיהיו שם גם הרב מאדוארי והרב ממאנטעווידעא שליט"א. אח"כ באותה לילה קרא הרב מאדוארי בשליחות הגה"צ מסאטמאר שליט"א והדבר נקבע למחרת יוהכ"פ שאז יתאספו לדבר כנ"ל.

ומאז עד יוה"כ לא שמעתי בדבר כלום עד למוצאי יוהכ"פ באו והגידו לי שביוהכ"פ הכריז הדיין (פ"מ) בביהמ"ד קהל ייטב לב במעמד אלפים שהבשר הנמכר במקולין של קהל ייט"ל בווייליאמסבורג הוא כשר בלי פקפוק. ונשתוממתי על שמועה זו כי באה, מהו פירוש הדברים אחרי שהסכמנו להיאסף ולבאר פתאום מכריזים שהכל טוב והיי' בעיני כחידה סתומה. גם הגידו לי מכמה רבנים אחרים שכבר הכריזו בש"ק כ"א לעצמו שהבשר כשר, ובתוכם בקהלת יעקב דפאפא, הרה"ג ר' יחזקאל ראטה והרה"ג מדעבעצין, ואף א' מהם לא קרא אלי לשאול אף שאלה אחת אודות הערעור, והדברים היו מרפסין איגרא אצלי. אמרתי לעצמי אני את נפשי ונפש הנשמעים לי הצלתי השומע ישמע.

שבתי וראיתי כי בכ"ז לא יצאתי יד"ח ומחוייב אני לעשות כל אשר בכחי להציל רבבות מישראל מעוון נורא ויהי זה ראשית דרכי לערוך מכתב זה לכבוד הגה"צ שליט"א אשר בלי ספק חסרון ידיעה ועידי שקר מבלבלי אותם, ואילו ידעו מה שידעתי אני בודאי היו זועקים מרה ברחובות העיר שאסור לכל אשר בשם ישראל יכונה ליגע בבשר בהמה עד שיתוקן כאשר יבואר, ע"כ באתי בזה להודיע להדר"ג ראשי פרקים: א) בהשתלשלות הערעורים. ב) סיבת המכשולות. ג) המכשולות. ד) התיקונים הדרושים, כפי ידיעתי וידיעת עסקנים המשתדלים בזה ובקיאים בו היטב. ומובטחני בצדקתם שכאשר ישמעו דברי הנאמרים באמת וצדק כתורה יעשו.

סדר השתלשלות הערעורים והנסיונות לתקן

א) לפני בערך ג' שנים ומחצה בא לכאן מנקר מומחה הרה"ג ר' מרדכי מלאכי שליט"א, וראה קצת מכשולות והרעיש ע"ז, אף כי שם האיש לא הי' נודע אז כאן, אבל חומר הענין הי' דורש לעיין בו בכובד ראש ולברר הדבר. הברור היחידי שנעשה אז הי' שקראו אסיפה מרבנים, **ואותם המנקרים עצמם שהי' הערעור עליהם הם העידו על עצמם** שכשרים הם ומעשיהם טובים וסמכו עליהם, וקיבלו דעתם שכל הדבר הוא ענין של מנהג מקומות ואנשי מדינותנו נוהג כבימי קדם ואין חיוב לקבל מנהגים חדשים של דרך הניקור בא"י, ועל סמך זה הכריזו ברבים שהכל כשר ויאכלו ענוים וישבעו. ב) מאז ועד עתה לא פסק הערעור מאנשי א"י שנרעשו לשמע דברי הרה"ג מלאכי כשחזר לשם. עיקר המעוררים הם חברי הכולל "הלכה למעשה" שתכליתו לימוד ניקור ומומחיותן ונאמנותן בידיעת ההלכה וחלק המעשה מוסמך והועד מפי הביד"צ מירושלים שליט"א, וכולו מיוסד על מומחים שקיבלו קבלה מפי רבותינו הגאונים המפורסמים מדורות הקודמים שבעצמם ידעו כל דרכי הניקור והלכותיהם על בוריו עוד בהיותם בחו"ל

כדת של תורה

כהגאון הנורא הגאב"ד בריסק, ר"ש סאלאנט ושאר רבני ודייני הבי"ד בירושלים, ובמשך הזמן באו לעזרתם קצת אנשים מפה.

כל הערעורים והטענות לא מצאו אוזן קשבת בין אותם שבידם לתקן ולא האמינו להם, כי הלא תלוי הכל במנהגים, וכן הי' מפורסם תמיד אצל כל ההמון.

ג) לפני בערך חצי שנה נתחזקו הערעורים יותר, ורב גדול א' התחיל להשתדל לעיין בדבר, והתחיל קצת לראות מכשולות, ויצא מזה קצת אסיפות רבנים יחידים וקצת בכנופיא, אבל התוצאות למעשה לא היו ולא כלום.

ד) באמצע הקיץ באו איזה עסקנים והציעו שהתאחה"ר תזמין לכאן שני מנקרים היותר מומחים ומפורסמים בצדקתם ויראתם מא"י והם יבררו ויבארו ואז יראו המצב האמיתי ומה צריך לתקן ויעשו הכל בצינעא מאוד בלי שום פירסום שלא יפגע כבוד רבנים או קהילות קדושות. התשובה להם היתה כי אין להתאחה"ר שום שייכות לכשרות הבשר וע"כ אין רצונם לשלם ההוצאות, רק אם המציעים רוצים יכולים להביא המנקרים על הוצאות של המציעים עצמם, והם הסכימו גם לזה למען זכות הרבים. שוב היתה אסיפה של קצת רבנים והחליטו שאינם מסכימים לזה כלל, אלא התאחה"ר תשלח שלוחים לא"י לברר הבשר שם.

ה) במשך כל הזמן הי' הרבה משא ומתן בין העסקנים ומעוררים לרבנים שונים עד שבחודש סיון העל"ט הביא הרה"ג הנ"ל שעסק בענין החלבים הדבר לאסיפה הידועה של חברי התאחה"ר עם המנקרים, ומאותה אסיפה נתוודע להם במקצת, והחליטו לתקן איזה דברים שראו בהם בעצמם מכשול, ושלחו רשימת הדברים הללו בצינעא למספר קטן של רבנים בלבד בע"פ או בכתב¹ כדי שיצוו לנהוג כן בחנויות שתחת השגחתם, וברשימה זו עכ"פ הודו במקצת. הרשימה עצמה היתה כוללת רק מקצת דברים הצריכים תיקון כפי ששמעו מהמערערים, ואף דברים אלו לא נכתבו כהוגן לפי דעת המומחים, ומלבד זה כמעט שלא נשמע הדבר לכל אותם שהיו צריכים לשמוע, ולא באופן ובדרך המחויב עפ"י התורה (גם יש בשר שנקנה אחר זמן זה שנשאר עליו חלבים שציוו באותה הרשימה להסירן).

ו) כמה עסקנים ניסו לדבר עם רבנים מכשירים לעוררם על הנעשה, ולא נעשה דבר, מחמת חסרון ידיעה ובקיאיות בדבר. לדוגמא הי' רב אחד נותן הכשר על חנות בקהלה גדולה כשבאו אליו שני אנשים לעוררו על הנעשה בחנותו לא רצה לשמוע רק צעק עליהם ודחם בשתי ידים, ומאז ועד עתה הולך ומפרסם שהכל בסדר. מורה הוראה אחר נותן הכשר על חנות מקהלה גדולה כשעוררו אותו על מכשולות אמר שהוא רוצה לילך ללמוד ניקור בעצמו כדי שיבין, שוב רצה לתקן וחזר בו אחר שדימה בדעתו שא"צ תיקון

יותר רק לצוות לקצב לעשות כרשימת התאחה"ר הנ"ל ודי בזה, הגם שזה כמה מהדברים שהיו כתובים ברשימה הנ"ל צריכים אומנות מרובה ולימוד מפי מומחה. ועוד כהנה.

ז) האדמו"ר מוויזשניץ שליט"א במאנסי בשמעו קצת הדברים ואחר שראה בנו שליט"א מקצת חתיכות בשר כאלו הנקנה בחנויות המהודרות, צוה להכריז שאין לאכול בשר עד שיבורר. ועד עתה עומד על עמדו בפקודה זו. (נוסף ע"ז שלח את א' מאנשו שלמד ניקור ע"ד אונגארן לראות את הבשר, וגם הוא העיד לו שהמצב נורא). אחר הכרזה הנ"ל היו כמה רבנים שבאו לטעון לאדמו"ר מוויזשניץ, והוא בשלו שלא טוב וצריך לתקן, והתשובה ע"ז מהן בא אחר כמה שבועות שהכל בסדר ויאכלו ענוים וישבעו כדלהלן (סעיף י').

ח) באסיפת התאחה"ר הנ"ל נתגלה מקצת מהמצב הנורא, לדוגמא הי' שם מנקר אחד שמחזיקים אותו מהמומחים ביותר בין מנקרי אונגארן וסומכים עליו ועל דבריו מאוד וכשהראה לפני הרבנים אופן הניקור הוציא מתחת ידו כבד בחזקת מנוקר ונשאר עליו חלב גמור, ונעשה שם רעש גדול ממנקרים אחרים שהשאר חלב. גם נתגלה שם מעשה בחלב הטחול שהוא דאורייתא.

ט) בכ"ו מני"א העלי"ט כשהי' הרב הגאון האדיר אב"ד דירושלים בקרית יואל בהילולא של רבה"ק מסאטמאר זי"ע הפצירו בו פעמיים אנשים מסוימים שיחתום על כרוז שהכל מסודר וטוב בניקור הבשר באמעריקא בלי שיהיה לו שום ידיעה או בירור בדבר (מובן מאליו שסירב ולא חתם). י) בשבוע שלפני ר"ה הגיע לרבנים מהתאחה"ר מכתב עת הנקרא "התאחדותנו" והדפיסו שם דברים שהם מכוונים ליתן הרושם שכל השערורי"ה בענין הניקור אין לו כל יסוד, ולצורך זה צירפו מכתב מהבד"צ שיש לסמוך בזה על רבנים המפקחים בארצה"ב, ובאותה שעה ממש נדפס ב"דער איד" מא' המפקחים היותר מפורסמים שהכל טוב ומסודר. וכי"ז השאר רושם על הקורא שכל הבשר מותר לאכלו בלי חשש ופקפוק, וכי"ז אחר שכבר ידעו מהנ"ל ועוד מקורות שונים מהרבה הפירצות ומכשולות. אלה הם קצת מהדברים שעברו ויש הרבה יותר וקשה לפרוט.

סיבת המכשולות

והנה לפום ריהטא כל עובר ישתומם איך נהייתה הדבר הזה איך אפשר שקצבים שומרי תורה ומצות יכשילו את הרבים באיסור כרת רח"ל, ואיך אפשר שרבנים גאונים וצדיקים לא ירגישו בדבר ולא ירצו לתקן ויסמכו על שמועות פורחות וכשירו דברים בלי חקירה ודרישה ובירור ובפרט אחר דיש

כדת של תורה

קלא דלא פסק ההולך וחזק בערעורים שיש מכשולות עצומות, וכ"ש כשכבר נתגלה קצת דברים לעיניהם.

(א) התשובה ע"ז הוא רשימת הסיבות אשר יבוארו כאן, ונוסף עליהם ביסודם הוא מצב היהדות בכלל היום שדעת בעה"ב דוחקת ולוחצת על הרבנים למשול בהם והרבנים חסרים אוניס לעמוד כנגדם כרצונם האמיתי מפני התראותיהם והגזמותיהם, שקריהם ופיתוייהם אשר רבו בכל דבר אשר אין כאן המקום להאריך בו. זהו בדרך כלל. ובפרטות פרשת החלבים יש כמה סיבות ונפרטם בקצרה.

(ב) הרבנים הגאונים כמעט שאין בקיאים בהלכות ניקור ובדרכיו למעשה ובהכרח סומכים על המנקרים שהם הקצבים. (ויש רבנים שזוכרים מעט משנים קדמוניות מה שראו או שמעו, או שלמדו עתה קצת אחר הערעורים, אבל לפי עדות המומחים א"א להיות בקי להבין באופן זה). וכיון שבהכרח סומכים על הקצבים א"כ בידי הקצבים להטות לבנם כרצונם בעדותן וחלקקות לשונם, ולדאבוננו הצליחו בזה מאוד.

(ג) המנקרים רובם למדו אחד מהשני, ואין יסוד חזק למקור לימודם. וכ"ז בחלק המעשה אבל בחלק ההלכה אינם יודעים כלום, וכל מעשיהם כמעשה קוף בעלמא, ואצלם הוא כחלק מאומנות הקצבות, ובהרבה חניות משתמשים לצורך זה בקלים ורקים ע"ה. פועלים שכירים שהראו להם הפעולות שעליהם לעשות.

והנה ידוע מפי סופרים ומפי מומחים כי ניקור קשה ומסובך יותר משחיטה, ואם בשחיטה צריך: (א) לימוד ההלכה על בוריו. (ב) לימוד למעשה ממומחה מוסמך. (ג) כתב עדות משוחט מומחה שידוע האומנות. (ד) כתב קבלה מרב שידוע איך לנסות — כ"ש וק"ו בניקור שצריך כל אלה.

(ד) מספר המועט מהמנקרים הזקנים שעליהם סומכים על מה שקיבלו בשנים קדמוניות רובא דרובא היו פחותים מבן כ' ולכל היותר כ"ה שנים בתחילת המלחמה, ובימי הזעם הופסקה השחיטה הכשירה לגמרי בהרבה מקומות, ויש שהי' ההפסק להרבה שנים, וידוע ממומחים שאף מומחה ורגיל בניקור אם מפסיק עבודתו לאיזה שנים שוכח לגמרי, וא"כ על מי סומכין בזכירת קבלת ניקור אונגארן.

(ה) באונגארן לא השתמשו כלל בחלק אחוריים אפי' עם ניקור, נמצא שכל מה ששייך לחלק אחוריים אין שייך לזכור כלל מאונגארן כיון שלא השתמשו בו ולא ניקרו אותו (ואם הי' מנקר שעשה כן על דעת עצמו הרי בזה עצמו הי' נפסל מאומנותו).

(ו) מלפנים בכל מקום לא היה לקצב דריסת רגל בחנות אלא בשעה שהי' שם משגיח ממונה מהקהל שהשגיח על הכל. המשגיח לא קיבל משכורתו מאת הקצב, ולא היה תלוי בו כלל והוא היה לו מפתח החנות ורק הוא היה

יכול לפתוח החנות, וכאן הכל ביד הקצב או שכירו ועליו סומכים בכל דבר בין בידיעת ההלכה ובין במה שמקיים למעשה ואף כי הרבה הם שומרי תומ"צ באמת מ"מ א"א לסמוך על הקצב בכל כה"ג כי הנסיונות גדולות, בטירחא והפסד ממון הרבה בהשלכת בשר הרבה לאשפה, ובמשך הזמן משגגה יוצא להתרשלות ופשיעה עד למזיד והקצבים במשך הזמן נעשים מעיזים נגד רבניהם ואינם צייתים אפי' בגלוי במה שמזהירים להם וכ"ש בסתר לדוגמא, בא' החנויות המהודרים ביותר שאלו את הקצב הממונה על החנות למה מוכרים אצלו סאלאמי כיון שמודה שהוא טריפה מחלבים, אמר אילו לא הי' עתה המהומה הי' מיפסיק מלמכור (ובשביל זה מכשיל רבים במזיד, ומה הי' עד המהומה הלא ידע מזה גם לפני כן כפי עדות פיו עצמו). בהרבה חנויות נוהרים עתה כבר מאוד מפני הערעורים שלא למכור חתיכה שלימה שאפשר להכיר חלבו עליו, ובחנות של קהלה גדולה אמר בפירוש הנהלת הקהלה פקד עליו שלא ליתן חתיכה השלימה לשום קונה, ועוד הרבה כאלה

המכשולות

א) החתיכות בשר שהביאו לפני נקנו ע"פ עדים נאמנים (ביודעי ומכירי שנאמנים כמאה עדים) מלוקט מבערך **חמש-עשרה חנויות** היותר טובים. מרוב חנויות קנו הרבה מיני חתיכות ויש שכפלו כמ"פ גם חתיכה אחת פעם אחר פעם כדי לברר היטב ומכל החנויות כולם בלי יוצא מן הכלל **לא הי' אף אחד שהי' נקי ממכשולות**. החתיכות שהראו לי לא היו כל מה שקנו שלא הי' פנאי וצורך לראות הכל.

ב) חמש-עשרה החנויות הנ"ל שנמצא החלבים בבשר שלהם, כוללים גם אותם שרוצים לדמות לעצמם ולומר לאחרים שהם נקיים ולא מהם המדובר, אלא שאין רצוני לגלות שמות חנויות ומה הם החתיכות שמצאו בהם וכו', כי אין זה כוונתי, ודרכי מעודי בדרכי שלום ולא לבזות ולהשפיל או להרבות מחלוקת ח"ו וע"כ מנעתי מלגלות זה להדיא אף למי ששאל ע"ז, ועיקר מטרתי הוא להודיע, כי **מצב הניקור בכללו באמעריקא** הרוס עד היסוד וא"א לאכול שום בשר בהמה כלל עד שיתוקן כראוי.

ד) כבר נתבאר למעלה שהי' מחתיכות הללו שנקנו בחלב אשר עליהם אחר שכמה מחברי התאח"ר ציוו בצינעא להסיר אותם החלבים.

ה) ע"פ המנקרים שהיו שם נעשה רשימה מיי"ב חלבים שנמצאו על אותן החתיכות ואלה הם שמות החלבים:

(א) טריפה קאלנער נמצא מחלק האחוריים עם חלב שעליו.

(ב) קצה הצלע הי"ג.

(ג) קרום היותרת מעט.

- (ד) חלב שתחת קרום היותרת.
 (ה) קצה הקרום העב שעל הכסלים.
 (ו) קרום הדק שהוא הקרמי דכפלי.
 (ז) קצת חלב הכליות על הבשר עב של הטרפש.
 (ח) חלב שעל השפונדר.
 (ט) קרום הדק על הראפלע וחלב שתחתיו.
 (י) סחוסים של צלע י"ב וי"א וכו'.
 (יא) בשר שבין צלע י"ב לייג עם הצלע.
 (יב) חוטי דכפלי מקצת מן החוט.

ו) החלבים שברשימה זו אף כי **מועטין** יש לתלות במנהגים (וגם בזה יש חילוקי דיעות אם תלוי במנהג ואם מנהג אונגארן הי' להיתרא) אבל **רובם אינם תלויים במנהג כלל ואסורים לכו"ע ובכל מקום בעולם, ויש מהם מדאורייתא, וכמבואר בכל ספרי ניקור. כל מנקר בקי ידע מתוך הרשימה שהדבר כן, ושאין לפלפל בזה.**

ז) טעות גדולה נפוץ בין העולם ואף אצל רבנים שכל המדובר הוא בענין צלע י"ב וי"ג (אף כי זה עצמו היו נוהגים לאיסור ברוב המקומות), שדבר זה הוא רק א' מהדברים, אבל יש עוד הרבה דברים שאינם שייכים למחלוקת הצלעות כלל. וטענות כאלו הנפוצים בהמון, כמו מנהג וצלע י"ב וכו' מטשטש המוחות ומבלבל הדיעות.

ח) אין לדייק מהרשימה הני"ל שאין מכשולות יותר מזה אלא שהבשר שהביאו לפני הי' עליו אלו, אבל גם היו עוד ענינים בבשר שבידם שלא הראו, וחוף מזה מובן שמן הנמנע לקנות כל מיני בשר מכל חנות כדי לברר הכל מחמת היגיעה יודמים מרובים שעולה.

וכבר נתפרסם גם גביית עדות מחלבים שמצאו על חתיכות שנקנו בעת שהאדמו"ר מוויזשניץ צוה הכרזתו.

ט) מלבד מה שראיתי בעצמי נתברר מכמה מקורות נאמנים אשר אכ"מ להאריך בהם ממכשולות שונים, ופשיעה וחסרון ידיעה שבניקור.

י) חוף מפשיעה בניקור עוברים על מנהג אונגארן שאסור להשתמש בחלק אחוריים כלל אפי' בניקור, ונתברר בבירור גמור שבבית המטבחים כאן חותכין עם חלק הפנים חתיכה גדולה מחלק אחוריים ושולחים אותו לחנויות ואנו תלויים בזה ברחמי בעלי החנויות הקצבים אם מסכימים להפסיד ממון הרבה בקביעות ולזרוק חתיכה זו לאשפה, ואם יודע כמה לחתוך, או שישתמש בו לקונים בגלוי או בסתר, ובמציאות נתגלה שכמה חנויות מוכרין חלק זה בפועל בלא ניקור, וכ"ש שיש שמנקרים (לפי דעתן) ומוכרין.

יא) הקצבים עצמם מעידים שמוכרים לעשות סאלאמי וווארשטן בשר שאינו מנוקר, ושהסאלאמי אסור, ועכ"ז כולם מוכרים אותו בחנויותיהם. יב) כל הבשר הנמכר לחנות (האלסעיל) בכל קצווי עולם נשלח בלי ניקור כלל, ונמסר לבעלי חנויות שרובם (מחוץ לשכונות החרדים וכו') קלים שאינם נאמנים כלל שינקרו הבשר, והמון הקונים סומכים ע"ז שהבשר הנמכר הוא משחיתת גלאט שבברוקלין, ולא עולה על הדעת לסתם אדם שיש חששות של חלב ושצריך ניקור ובקיאיות ונאמנות בזה.

יותר ממה שכתוב כאן יש במציאות המכשולות, ובנסיונות שניסו לתקנו במשך ג' שנים וחצי שעברו על"ט, והמצב נורא ואיום ר"ל, וכל הענין מבהיל הרעיון ואף לעצמי נראה אני כחולם חלום, אלפים ורבבות בניי נכשלים באיסור חלב הנורא ואין דורש ואין מבקש לתקן, וכשנעשה איזה רעש בעיר ממחרים להתאסף האיך להשתיק ולהודיע כי יאכלו ענוים וישבעו, והמון עם הולכים לדרכם בדברי לעג ובוז וטענות של הבל שאין קץ לדברי רוח. ע"כ אליכם אישים אקרא רבנים גאונים וצדיקים אשר בית ישראל בצל כנפיכם יחסיון אנא חוסו נא להודיע תומ"י לרבים, כי ימנעו לעת עתה ממכירת וקנין בשר לגמרי עד שיתקנו כאשר יבואר, ואף כי קשה מאוד, מ"מ לאכול חלב קשה הרבה יותר בזה ובבא. והחוב על כל אדם מישראל לעשות כל אשר בכחו להשיב רבים מעון פלילי. ואם נשאר עוד ספק בלבכם נא תזמינו מנקרים מומחים מא"י לבא לכאן ולברר.

אופני התיקון

לדעתי יש עצה נפלאה לתקן הניקור באופן הנוח וקל ובצנעא, ואם רואה כהדרי"ג צורך יכול להתקשר אתי לשאר הפרטים. והנני בטוח בצדקת הדרי"ג שיהא נעשה כל אשר ביכולתכם למען כבוד ה' וכבוד עמו. וה' ירחם על שארית עמו כי אין לנו לישען אלא על אבינו שבשמים, הוא ישלח לנו משיחו הולך תמים ויערה עלינו רוח טהרה ממרום ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים. ואכפול להודיע שח"ו אין כוונתי לצער שום נפש מישראל או שאר כוונות, (וע"כ אבקש בכל לשון של בקשה שלא לפרסם מכתב זה כלל וכלל לשום ב"א) רק אדרבה כוונתי כדי שלא יכשלו בני ישראל קדושים באיסורים חמורים, וה' הטוב ישים חלקנו בין החרדים אל דבר ה' ורק לתקן, וכל המסייע הוי ממזכי הרבים, ונזכה לאורו של משיח בקרוב ובמהרה דיין וגמח"ט לכולנו בתוכ"י בע"ה אכ"י"ר.

הק' רפאל בלום

ח"ב

(מתוך מכתב הרב שליט"א אות ה).

במשך כל הזמן היי הרבה משא ומתן בין העסקנים ומעוררים לרבנים שונים עד שבחודש סיון העלי"ט הביא הרה"ג הנ"ל שעסק בענין החלבים הדבר לאסיפה הידועה של חברי התאחה"ר עם המנקרים, ומאותה אסיפה נתוודע להם במקצת, והחליטו לתקן איזה דברים שראו בהם בעצמם מכשול, ושלחו רשימת הדברים הללו בצינעא למספר קטן של רבנים בלבד בע"פ או בכתב כדי שיצוו לנהוג כן בחנויות שתחת השגחתם, וברשימה זו עכ"פ הודו במקצת. הרשימה עצמה היתה כוללת רק מקצת דברים הצריכים תיקון כפי ששמעו מהמערערים, ואף דברים אלו לא נכתבו כהוגן לפי דעת המומחים, ומלבד זה כמעט שלא נשמע הדבר לכל אותם שהיו צריכים לשמוע, ולא באופן ובדרך המחויב עפ"י התורה (גם יש בשר שנקנה אחר זמן זה שנשאר עליו חלבים שצוו באותה הרשימה להסירן).

התאחדות הרבנים דארצות-הברית וקנדא

ב"ה. יום ג' לסדר קרח, א' תמוז שנת תשמ"ב לפ"ק

ישיבה שני' אודות "ניקור"

אחרי משא ומתן¹ ודיונים, הוחלט להציע כדלהן:
 א) להודיע² לרבנים המכשירים³ ולהזהיר לכל העוסקים במלאכת ניקור, שיש הזנחה רבה בניקור⁴ הכבד שיש בו חשש חלב הכליות. וכמו כן יש חסרון ידיעה בניקור היותר הנקרא⁵ "דיקע טענדערליין" שיש חתיכת חלב כרוך בו וקרומים מבי הצדדים וגם החלב שתחת הקרום.
 המשתמשים עם הטחול ידעו שצריך ניקור היטב.

- (ב) אודות הבשר שאחר צלע י"ב. היות שברוב קהילות ואפילו במדינת אונגארן לא נטלו בשר זה, לכן צריכים לכה"פ איזה השגחה⁶ שניקרו הבשר הזה היטב.
- (ג) בשר שתחת הצלעות מקום הקרום הלבן העב, היות ולפי הרבה שיטת פוסקים ראשונים ואחרונים יש בו חשש חלב גמור, ע"כ נכון לנקר כל החלב שתחת הקרומים.

נ.ב. 7:

כ"ק אדמו"ר הגאון הצדיק מפאפא שליט"א נשיא הכבוד של התאחה"ר, החליט לתקן כל האמור לעיל, בהאטליז שלהם.⁸

- (1) מקצת הפרטים מהאסיפה הזאת ומה שנתברר, ובאיזה אטליזים, ימצא הקורא בדא"ק "התאחדות" (2) תיאורו של הרב לייטנער מספרים 18, 24, 25, והמכתב הזה הוא המדובר ע"י הרב לייטנער מוצש"ק תולדות מ"ג.
- (2) ל"הודיע" לרבנים המכשירים — יש לקחת לתשומת לב למי מיועד הכתב הנוכחי.
- (3) "המכשירים, עיין דא"ק (2) במספרים 35, 43, 50, 55, 57, 121, 236, 251—254.
- (4) להביט בדא"ק (2) 25.
- (5) שם, 24.
- (6) היינו:

- (א) שקובעים שברוב קהילות ואפי' במדינת אונגארן לא נטלו בשר זה, בכ"ז השתמשו בזה פה — וכמובן שלא ידעו מניקורו (כי לא השתמשו מלפנים בכל הבשר).
- (ב) שלא ניקרו את החלב כפי שמוזכר בחת"ס ועוד..
- (7) השארנו ה"נב" על מקומו, מחמת היושר שבדבר שהרב מפאפא שליט"א קיים בדיני מודים דרבנן (דהיינו שבחי') והבט במסקנות מס' 51 ועוד. ועיין במכתב הרב מקאשוי שליט"א בדף ג' סעיף ה' וברשימת החלבים, אותיות ג' ד' ה' ז' ח' ט' י"א ובדף די(ה).. לתשומת לב.
- (8) הוחלט "להציע" שיש "הזנחה רבה" ו"חסרון ידיעה" ו"חשש חלבי" ו"חשש חלב גמור" וצריכים "איזה השגחה" ו"החליט" ליתקן."